Lietas Nr. C32298712
Lietas arhīva Nr. C-1440-13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 28.novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis

ar tiesas sēdes sekretāru S.Kūliņu,

piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 4.jūlijā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk tekstā arī- prasītāja) cēlusi prasību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pret /pers. D/ (turpmāk tekstā arī- atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā pamatojoties uz Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (zaudējis spēku 01.01.2011.gadā) 8.panta I .daļa, 28.10.2010. likuma „Dzīvokļa īpašuma likums" 10.pantu, 21.06.1995. likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta 7.daļu, Civillikuma 1765.pantu, Civilprocesa likuma 127.,250.^{19} pantiem, lūdz tiesu:

- Piedzīt no atbildētāja par labu prasītajai apsaimniekošanas, komunālo maksājumu parādu un likumiskos procentus, kopējā apmērā Ls 663,35 (seši simti sešdesmit trīs lati, trīsdesmit pieci santīmi);
- Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas (pirms reorganizācijas Rīgas pašvaldības sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Vecmīlgrāvis") apsaimniekošanā, saskaņā ar 2002.gada 26.septembra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.569 atrodas māja /adrese/.

Saskaņā ar Zemesgrāmatas informāciju par īpašumu, no 2008.gada 23.oktobra atbildētājam bija nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr/adrese/.

Nezināmu iemeslu dēļ atbildētājs nebija noslēdzis Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu par minēto dzīvokli.

Atbilstoši Zemesgrāmatas informācijai par īpašumu, 2010.gada 11.decembri (stājas spēkā), pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmumu lietā Nr.C04477910, minētais nekustamais īpašums nostiprināts jaunajam īpašniekam.

Saskaņā ar pilnvarojuma līgumu prasītāja vienmēr un pilnā apmērā izpildīja savas saistības pret atbildētāju, taču atbildētājs nav norēķinājies par saņemtajiem apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā radies maksājumu parāds.

Atbildētāja parāds par apsaimniekošanas un komunāliem pakalpojumiem pamatots ar 2012.gada 16.janvāra Izziņu Nr.17-22/124 un Apsaimniekošanas izdevumu, komunālo maksājumu un likumisko procentu aprēķinu par periodu no 2008.gada 1.decembra līdz 2011.gada 10.decembrim.

Apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parāds aprēķināts saskaņā ar sniegtajiem pakalpojumiem un aprēķiniem un ieņēmumiem par augstāk minēto periodu.

Likumisko procentu aprēķins izdarīts pamatojoties uz Latvijas Republikas Civillikuma 1765.pantu, proti seši no simta gadā.

Latvijas Republikas likuma (zaudējis spēku 01.01.2011.gada) „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmā daļa noteica, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Latvijas Republikas 28.10.2010. likuma „Dzīvokļa īpašuma likums" 10.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums:

1) piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā;

2) segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā;

3) norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana);

4) maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus;

5) maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Latvijas Republikas 21.06.1995. likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītā daļa nosaka, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta pamatojoties uz 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Savukārt norēķināšanās par saņemtajiem pakalpojumiem tiek noteikta pamatojoties uz 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus par celto prasību tiesā nav iesniedzis.

Atbildētājs uz tiesas sēdi neieradās. Atbildētājam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta prasībām- nosūtot pavēsti. 2013.gada 14.novmebrī tiesā saņemts paziņojums no atbildētāja par neierašanos uz tiesas sēdi slimības dēļ.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem un motīviem. Pārstāvis papildus paskaidroja, ka parāda aprēķinā norādītie mēneši par kuriem veikts aprēķins ir rēķinu izrakstīšanas mēneši, kuros veikts aprēķins par iepriekšējā mēneša pakalpojumiem.

Tiesa nolēma izskatīt lietu bez atbildētāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No Uzņēmumu reģistra Funkciju izpildes departamenta 2011.gada 8.februāra Izziņas Nr.7-3-17164 kopijas redzams, ka ar Uzņēmuma reģistra 2010.gada 29.decembra lēmumu ir reģistrēta komercsabiedrību reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA/Nosaukums/Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums/, un izveidota SIA /Nosaukums/ ar vienoto reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/. Tādējādi sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ atzīstama par Rīgas pašvaldības sabiedrību ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ tiesību un saistību pārņēmēju.

No lietas materiālos esošās Lursoft izdrukas redzams, ka atbildētājai, pamatojoties uz 2008.gada 23.oktobra pirkuma līguma nekustamā īpašuma Nr/adrese/, Rīgā, tiesības nostiprinātas uz atbildētāja vārda, savukārt, saskaņā ar 2010.gada 30.novembra Rīgas apgabaltiesas Civillietu kolēģijas lēmuma lietā Nr.C04477910, kas stājies likumīgā spēkā 2010.gada 11.decembrī, nekustamā īpašuma tiesībās atbildētājam izbeigtas.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Šobrīd dzīvokļa īpašuma jēdzienu, dzīvokļu īpašnieka tiesības un pienākumus regulē Dzīvokļa īpašuma likums, kas stājies spēkā 2011.gada 1.janvārī.

Prasība celta tiesā 2012.gada 4.jūlijā, un tās pamats ir atbildētāja pieļauta dzīvokļa īpašnieka pienākumu neizpilde, tas ir, maksājumu neveikšana laika periodā no 2008.gada decembra mēneša līdz 2011.gada janvārim, līdz ar ko strīda, kas attiecināms uz laika periodu līdz 2010.gada 31.decembrim, izšķiršanā piemērojamas likuma „Par dzīvokļa īpašumu" normas, kas bija spēkā līdz minētajam datumam.

Fakts, ka atbildētājs netika noslēdzis līgumu ar prasītāju par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, nenozīmē, ka atbildētājam nav saistību ar prasītāju un nebūtu jāapmaksā prasītājas piestādīti nekustamā īpašuma un komunālo pakalpojumu rēķini.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmā daļa nosaka, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, savukārt minētā likuma 12.pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1.punktu, 2.punktu un 3.punktu, dzīvokļa īpašniekam ir noteikts pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo un otro daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: 1) kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; 2) pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

No lietas materiāliem ir redzams, ka prasītājs savas saistības ir izpildījusi, taču atbildētājs nav veicis samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem, kā rezultātā atbildētājam radies maksājumu parāds.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja pamatparāds aprēķināts Ls 587,23 apmērā. Tiesa secinājusi, ka prasītāja aprēķinājusi parādu par laika periodu no 2008.gada novembra (rēķins par 2008.gada novembri) līdz 2011.gada janvārim (rēķins par 2010.gada decembri), līdz ar ko, ir pamats no atbildētāja par labu prasītājai piedzīt pamatparāda summu Ls 587,23 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai likumu.

Savukārt Civillikuma 1759.pantā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs. No Civillikuma 1765.panta izriet, ka, ja likums nosaka aprēķināt procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

No lietas materiālos esošā likumisko procentu aprēķina redzams, ka prasītāja par laika periodu no 2008.gada novembra (rēķins par 2008.gada novembri) līdz 2011.gada janvārim (rēķins par 2010.gada decembri) aprēķinājusi likumiskos procentus Ls 76,12 apmērā.

Pēc tiesas ieskatiem prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus saskaņā ar likumu un tie ir samērīgi ar pamatparāda summu, no kā izriet, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie procenti Ls 76,12 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, savukārt atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda summas neesamību vai samaksu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds Ls 587,23, un likumiskie procenti, kas aprēķināti par laika periodu no 2008.gada novembra (rēķins par 2008.gada novembri) līdz 2011.gada janvārim (rēķins par 2010.gada decembri), Ls 76,12 apmērā.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumi paredz, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami arī tiesas izdevumi proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram, proti, no atbildētājas prasītājas labā piedzenama valsts nodeva Ls 99,50 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1].pantu atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 1.panta, 8.panta, 41.panta pirmās daļas, 39.panta pirmās daļas 5.punkta, 193.panta, 194.panta, 204.[1]panta, tiesa

nosprieda:

Apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks” prasību pret /pers. D/.

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks”, reģistrācijas Nr.40103362321, pamatparādu Ls 587,23 (pieci simti astoņdesmit septiņi lati, divdesmit trīs santīmi), un likumiskos procentus, kas aprēķināti par laika posmu no 2008.gada novembra (rēķins par 2008.gada novembri) līdz 2011.gada janvārim (rēķins par 2010.gada decembri), Ls 76,12 (septiņdesmit seši lati, divpadsmit santīmi) apmērā, kopā 663,35 (seši simti sešdesmit trīs lati, trīsdesmit pieci santīmi).

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Rīgas namu pārvaldnieks”, reģistrācijas Nr.40103362321, valsts nodevu Ls 99,50 (deviņdesmit deviņi lati, piecdesmit santīmi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 (trīs lati, trīsdesmit santīmi).

Noteikt /pers. D/, /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas **– 2013.gada 28.novembra –** Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis (paraksts) Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnesis Dz.Melbārdis

Rīgā 2013.gada 28.novembrī